

Til medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

Sagsnr. 14-1236
Vores ref. HBØ/BESO/lph
Deres ref.

Den 31. oktober 2014

Forslag til direktiv om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar (SUP-selskaber)

Udvalget skal i løbet af efteråret behandle ovennævnte forslag, der skal sættes til afstemning på Rådsmødet den 4.-5. december 2014 (Rådet for konkurrence).

LO og FTF finder, at vedtagelsen af direktivet om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar (SUP) kan få uacceptable konsekvenser for dansk selskabsret, særligt for så vidt angår medarbejderrepræsentation og kapitalkrav. Forslaget sikrer ikke nogen medarbejderrepræsentation og kapitalkravet ved oprettelsen er bagatelagte 1 euro, hvor der i Danmark er et kapitalkrav på 50.000 kroner ved oprettelse af et anpartsselskab. En væsentlig selskabskapital udgør et grundlæggende beskyttelsesniveau for arbejdstagerne og andre interessenter fx kunder og kreditorer, hvis virksomheden kommer i økonomiske vanskeligheder. Den forenkede online-registreringsform er sammen med 1-euro-minimumskapitalkravet en åben invitation til skatte-snyd og social dumping.

Forslaget vil endvidere åbne for postkasseselskaber og tilskynde medlemsstaterne til at konkurrere på de mindste nationale krav til selskabsstiftelse og -drift.

LO og FTF betvivler endvidere stærkt nødvendigheden af at skabe en overnational form for SUP. Små og mellemstore virksomheder vil, især hvis der er tale om enkeltmandsselskaber, normalt have deres forretningsaktiviteter i det lokale nærmiljø. Man kan derfor rejse spørgsmålet, om forslaget overholder nærhedsprincippet.

Endvidere er det vel værd at hæfte sig ved, at forslaget med en meget ringe begrundelse (side 5-6) nu angiver art. 50 i TEUF som hjemmel for forslaget. Herved skiftes der fra art. 352, der kræver enstemighed. Dette kunne som bekendt ikke opnås for det tidligere forslag.

LO og FTF anbefaler derfor, at regeringen får mandat til at stemme imod direktivets vedtagelse.

Under alle omstændigheder rejser forslaget betydelig tvivl om rækkevidden af reguleringen. Denne tvivl må afklares.

Forslagets art. 7, nr. 4 sammenholdt med art. 14, nr. 1, synes at åbne betydelige muligheder for omgåelser ikke blot i relation til medarbejderrepræsentation, men også i forhold til al anden lovgivning. Art. 7, stk. 4, bestemmer, at SUP-selskabet er ”undergivet national ret i den medlemsstat, hvor SUP-selskabet er registreret.” Spørgsmålet er, hvor langt denne bestemmelse rækker.

I forslaget om statuten for det europæiske private selskab KOM (2008) 396 blev der på side 2, sidste afsnit, gjort en bemærkning om, at ”Forslaget regulerer ikke forhold omkring arbejds-

ret, skattelovgivning, regnskabsførelse eller insolvens”. Der nævnes i øvrigt andre rettigheder, om hvilke der bemærkes: ”Disse forhold henhører fortsat under national ret ...”. Det er uklart i hvilket omfang, denne udeladelse repræsenterer en reel ændring i forslaget i forhold til det tidligere forslag. I direktivforslaget er der i næstsidste afsnit anført. ”For spørgsmål, der ikke er omfattet af dette direktiv, finder den relevante nationale ret anvendelse.” Denne bemærkning er ikke suppleret med den opregning af rækkevidden, som fandtes i det oprindelige forslag. Det må sikres, at direktivforslaget udelukkende tilsigter en ren selskabsretlig regulering af den pågældende selskabsform (SUP-selskabet) og ikke af andre retsområder.

Flere bestemmelser bør endvidere under alle omstændigheder søges ændret. Kapitalkravet på 1 EUR i art 16, nr. 1, er nævnt oven for.

Art. 7, stk. 4, må endvidere læses i sammenhæng med art. 14, nr. 1 og art. 10. Disse bestemmelser medfører, at det er virksomhedsejeren, der helt frit bestemmer, hvor virksomheden skal registreres og dermed hvilke regler, der skal finde anvendelse på selskabet. Det bør naturligvis være således, at selskabet skal registreres der, hvor det har sine hovedaktiviteter. I modsat fald åbnes der mulighed for postkasseselskaber og man giver grobund for skattetænkning, skatteunddragelse og risiko for omgåelse af de lovpligtige arbejdsgiverbetalinger i henhold til sociale sikringsordninger.

Problematisk er endelig direktivforslagets art. 6, stk. 3. Herefter må medlemsstaterne ikke pålægge en maksimal værdi for anparten. En sådan begrænsning opmuntrer større virksomheder til kunstigt at modificere deres virksomhedsstruktur med henblik på at minimere deres forpligtelser i henhold til den normalt gældende nationale ret. En virksomhed med et betragteligt antal medarbejdere, der efter den gældende nationale lovgivning giver adgang til medarbejderrepræsentation, vil kunne overføre ejerskabet af dele af deres aktiviteter til et datterselskab etableret i en medlemsstat med mindre strenge bestemmelser og dermed omgå lovkravene i den medlemsstat, hvor virksomhedens (hoved)aktiviteter rent faktisk finder sted.

Forslaget er blevet behandlet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, der den 10. september 2014 har afgivet vedlagte udtalelse om forslaget. Som det fremgår af udtalelsen deler udvalget LO's og FTF's betænkeligheder.

Med venlig hilsen

	
Harald Børsting	Bente Sorgenfrey